Helgmålsringning.

"Härlig är jorden, härlig är Guds himmel,
skön är själens pilgrimsgång.
Genom de fagra riken på jorden
gå vi till himmelrik med sång."

Margit tyckte, att kyrkoklockorna ringde den lilla versen om och om igen. Kunde hon då inte komma ifrån de orden någon gång, det var nästan tröttande — nej, inte den första raden, "härlig är jorden, härlig är Guds himmel" riktigt sjöd och brusade det inom henne...

Hon var så ung och lefnadsfrisk, nog skulle hon kunna kämpa sig igenom lifvet, om hon bara finge stå vid hans sida, Eriks, nog skulle hon känna sig lycklig, om också arbetet blef tungt ibland. — — —

Margit var inte bunden vid honom genom ord, nej, men genom de tusen och åter tusen små trådar, som endast kärleken ser och känner. Allting var så ljust och gladt, hon kände det, som om hon kunde taga hela världen i famnen, och hon gnolade sakta för sig själf: "Härlig är jorden"

Ja, det var sanning i de orden. Margit riktigt drömde sig in i dem. O, så skönt det var att lefva. — — — Det låg också en sådan stämning öfver allting i kväll. Hon satt vid fönstret i sitt lilla flickrum och såg ut öfver de blommande trädgårdarna rundt omkring och hörde hur klockorna ringde in helgen, det var just klockklangen, som bredde det fina, skära skimret öfver alltsamman och som lockade fram de bästa och ädlaste känslorna ur hjärtat. — I morgon, i morgon skulle Erik komma, hennes egen, egen älskling, den store, starke mannen, som böjde sig endast för henne. Hjärtat klappade så hårdt, så hårdt, det var som om denna stormande lyckokänsla ville kväfva henne. Det gjorde nästan ondt, så slog det..

Klockklangen tonade sakta bort: "Skön är själens pilgrimsgång", "Pilgrimsgång", det ordet passade inte in på henne. Hon lefde för stundens yrande fröjd och visste inte, hvad en pilgrims tröttande, försakande vandring ville säga. Margit kunde ändå inte släppa det ordet — pilgrim — och för hennes öga stod en bild, en människa, som trött men segrande nått målet för sni sträfvan. Nåja, hon, Margit, hade ju också ett mål, hon ville "lefva," riktigt gripa fast i sitt öde och tvinga det dit hon själf ville. Tankarna arbetade inom henne, och hjärtat slog så hårdt, så hårdt. Det var ett helt lifs fagraste drömmar, som passerade förbi. Då kände hon en underlig, smygande trötthet och en stickande smärta i bröstet. Med en känslofull naturs hela ombytlighet slog hon plötsligt om. "Var hon sjuk månne?" "Åh nej, litet trött kunde väl hvem som helst bli," och hon hade ju arbetat hårdt hela dagen. Och snart sof hon och drömde ljusa soliga ungdomsdrömmar, men ännu tyckte hon sig höra, hur klockklangen sakta förtonade: "Skön är själens pilgrimsgång".

Det var åter lördag afton. Denna korta vecka hade varit lång för Margit, evighetslång. Hon hade kämpat och lidit, och nu kom åter ångesten, den pinande, brännande rädslan. Doktorns ord ljödo i hennes öron: "Ni är ung och modig, fröken, så får jag väl säga er sanningen. Om några månader är det slut, ett mycket svårt hjärtfel. Borde kommit långt förut.." Så hade han kommit, Erik, och bedt henne, tiggt: "Blif min hustru, Margit, låt oss lefva 'lifvet' dessa månader, Margit, älskade." Nej, nej! Hon hade flytt hitut för att vara alldeles ensam, hit till hafsstranden, där allt harmonierade så väl med henne själf. Hon stod med de fina, hvita händerna knäppta samman och ångesten i de djupa, mörka ögonen. Vågorna slogo högt och skummet stänkte öfver henne, men hon såg intet, kände intet. Hvad hade hon väl brutit, hvarför fick hon inte stanna kvar, det var så många andra, som tyckte, att lifvet var så grymt och önskade sig bort, — nej, lifvet var solrikt och skönt, det var döden Margit fruktade. Hon kämpade en hård, bitter kamp med sig själf, med sin kärlek. Skulle hon gifva efter, bli Eriks lilla älskade hustru för dessa korta månader?

Då hörde hon åter klockorna ringa sabbaten in, och hon blef så vek, så vek. "Skön är själens pilgrimsgång" ljöd det åter genom vågskvalpet och stormilarna. Ja, ja, hon ville försaka — för hans skull. Hon ville inte gifva honom med genom lifvet det bittra minnet af hennes strider och lidande — innan... Hon ville vara hans ljusa, solvarma lilla sommarsaga, som han kunde se tillbaka till, som ett af de skönaste minnena från den tid, då lifvet ännu lekte och log — —

Senhösten var inne. Det hade gått fortare för Margit än doktorn trott. Hon hängde inte så där intensivt fast vid lifvet som andra. Nu visste hon, hvad lifvets "pilgrimsgång" var. Någon timme ännu, och kampen skulle vara slut, målet hunnet. Margit låg så stilla, så stilla och såg genom det öppna fönstret höstlöfven falla och hörde — för sista gången, kyrkklockornas klang. Och hon log så ljust och mildt: "De ringa in helgen för mig, hör ni inte, hur de sjunga så sant, så sant:"

"Härlig är jorden, härlig är Guds himmel,
skön är siälens pilgrimsgång."

"Stumpan".

Skötebarnet.

Af Hjarmar Höglund.

Att de voro bröder, det kunde man knappast tro. Icke för någon yttre olikhets skull, tvärtom fanns det hos dem båda som oförtydbart utvisade en närmare släktskap dem emellan, och utomstående kunde icke heller i deras sätt att vara mot hvarandra finna något anmärkningsvärdt, men de, som kände dem närmare, undgingo icke att till sist upptäcka den köld och fullkomliga likgiltighet, som i själfva verket förefanns emellan dem, och undrade mycket däröfver.

Det ligger ju närmast till hands att tro, det syskon i arf efter sina gemensamma föräldrar mottagit lika eller åtminstone närmelsevis lika karaktärer. Måhända är det också så, att grundformerna i verkligheten äro desamma, ehuru olika yttre omständigheter sedermera tryckt en olika prägel på dem, har så att säga ommodellerat de mjuka barnasinnena och hos det ena markerat ett drag, som hos det andra står tillbaka för ett annat.

Om så är, så var detta också förhållandet med dessa två. Tidigt faderlösa hade de också tidigt skickats ut i världen. Den ene hade där stundom fått smaka öfverflödets bröd, och den smaken behöll han för lifvet; den andre däremot hade fått vänja sig vid ordningens stränga disciplin och ibland äfven sett försakelsen in i ögonen, och intrycket häraf slog i sin tur rot hos honom. Så fingo deras lynnen olika riktningar, och ju äldre de blefvo, desto längre pekade dessa riktningar ifrån hvarandra och skilde dem åt.

När de så tidtals vistades tillsammans i hemmet, så hände det understundom, att deras olika böjelser bröto sig mot hvarandra, och väldiga nappatag fingo då utjämna de tvistigheter, som upptornade sig emellan dem. Men hvad betydde väl i det stora hela dessa pojkbataljer, som de trodde öfverilningen rådt dem till! Nästa dag njöto de åter i endräkt af hemlifvets solskensstunder, då aftonlampan samlade alla omkring sig och glammet lekte på läpparna och ungdomsyra upptåg växlade med framtidstaflor, dem ungdomshoppet gifvit starka färger. — Ni vet väl, sådana där stunder, som utgöra kostbara pärlor i vårt lif och aldrig öfverglänsas af något annat.

Men just i framtidsdrömmarna lyste deras olika lynnen fram. Den enes dröm var om tillfredsställda behof, om rikedom och nöjet att befalla, och den andres tankar rörde sig om en af honom själf bruten väg upp mot höjderna, där den bleka stjärnan glänste honom till mötes i fjärran, stjärnan, som han nämnde ära.

Men åren hade gått. Nu voro de vuxna, och hvad som i deras barndom blott framskymtat som böjelser, det hade nu utvecklats och tagit form af bestämda drag. För honom, som anammat öfverflödets behof, hvars lystmäte han likväl icke själf förmådde fylla, för honom blef hemmet för ringa och dess tillgångar för små, och den andre såg det, såg med bitterhet huru brodern blef alltmera fordrande, och genom sin hänsynslöshet förde en anda af ofrid i det förr så lugna hemmet, såg huru modern böjde sig för hans pockande vilja och till det yttersta sökte fylla hans minsta önskningar, ofta på bekostnad af sin egen styrka.

Hvarför gjorde hon det? undrade han. Var det af fruktan för broderns brutala väsen, eller var det af medömkan, så som man gärna går den sjukes önskningar till mötes? — Huru som helst, han kände dock, huru det inom honom föddes en känsla af ovilja mot brodern, en känsla, som han med all sin kraft icke förmådde bekämpa och som han till sin förskräckelse såg växa ut till en jätte, som så småningom stötte brodern ur hjärtat. Men huru kunde det också vara annorlunda? Han visste ju ,att broderns råa häftighet stundom tog sig uttryck i våldsamheter, att han till och med förgick sig därhän att bära hand på sin egen mor. Väl hade han själf icke sett det, men han hade hört henne i studer af förtviflan beklaga sig däröfver. Var det då så underligt, om han i tysthet började nära brodersagg?...

En dag kom likväl, då han öfverraskade honom, brodern, när dennes vilda lynne bröt ut mot modern. Då kände han, huru det med ens brast löst, allt det bittra, som så småningom samlat sig inom honom, huru vreden steg honom åt hufvudet och födde en djäfvulsk önskan därinne, som han under flämtande andedrag betvingade, en önskan att krossa den som vågade tyrannisera sin egen mor och göra hemmet till ett ofridens näste...Han hade med bäfvan anat denna stund, nu var den kommen — från och med i dag var all medkänsla borta, från och med i dag ägde han ingen broder mera utan skulle försvara hemmet som mot en fiende...

Då trädde modern emellan.

— Gå, sade hon, — gå, du, som äger det lugnaste lynnet, gif vika för hans häftighet och var försonlig! Jag har icke påkallat ditt beskydd och behöfver det ej. Det är väl sant, att han är häftigare än du, men, vet du, ofta är han också kärleksfullare. —

Med tunga steg lämnade han rummet.

Hvad betydde då detta? — Hade han icke velat hägna hemmets frid, hade han icke velat försvara en misshandlad mor, och nu stötte denna mor honom själf tillbaka!

— Kärleksfullare! — Det skar honom som ett knifstyng detta uttryck. Var det verkligen möjligt, att hon för några ömhetsbevis af brodern i en stund af uppflammande vänlighet glömde de många flera stunderna af ångest och lidande, som denne förorsakat? Var det verkligen möjligt, att hon så fästade sig vid några yttre tecken af kärlek, att hon trodde hans egen lugna tillgifvenhet vara svagare än broderns? —

Men var då icke detta i själfva verket snarare likt en agad hunds kärlek, som för några smekningars skull glömmer de många käpprappen och försvarar sin stränge herre mot andra, och var det icke hans plikt att skydda henne, trots hennes eget motstånd? — Om han blott vunne klarhet häri! — Kanske satte han sig med orätt på domarens säte? När allt kom omkring, så hade ingen rättighet att döma och gjorde därför klokase i att själf lämna hemmet, åtminstone vore ju detta det bästa för hans eget lugn. Men öfvergifva det nu med öfvertygelsen om dess ödeläggande! — Nej, och åter nej, ropade det inom honom, han skulle stanna för att bevara det! —

Och lyckan kom honom till hjälp. Brodern erhöll lyckligtvis ånyo en plats och lämnade hemmet, och med lättadt hjärta såg han honom resa. — Nu skulle han slippa den nervösa oro, som kampen mot sin egen uppstigande bitterhet så ofta förorsakat honom och gjort honom hardt när oduglig för sitt arbete. Nu skulle lugnet och sinnesfriden återkomma och göra hans sträfvanden lättare, och med tyst tillfredsställelse tänkte han på, att modern icke skulle undgå att märka skillnaden mellan det lugna hemlifvet nu och det stormiga, då brodern var hemma. Kanske blandade sig en smula själfvisk glädje i denna tanke, men var det väl så underligt däri? —

Så kommo likväl bref från brodern, hjärtliga och fulla af öfverflödande kärleksuttryck—en kärlek på afstånd, tyckte han. Men med förundran märkte han, att modern icke allenast gladde sig åt dessa bref, utan vid deras genomläsande till och med önskade brodern tillbaka. — Alla de pockande, missnöjda fordringarna, alla de hårda orden glömde hon således för några vänliga raders skull! — Var då moderskärleken en hemlighetsfull gåta...

Men tiden rullade hastigt iväg, och ett halfår hade redan förflutit. En afton sutto de tillsammans, modern och han. Det var en stund af stilla glädje för honom. Han hade nyss ur tidningen uppläst en recension, som berömmande ordalag talade om hans löftesgifvande förmåga. Det var väl icke så mycket detta och ännu var det ju långt till målet, men detta första offentliga erkännande gladde honom likväl och skulle sporra honom till nya tag och kanske nya framgångar; lyckligast kände han sig dock öfver moderns visade medglädje.

Då knackade det oförmodadt på dörren och en främmande steg in.

— Förlåt, sade han och vände sig till modern, — jag har en revers, försedd med en borgensförbindelse, som lämnats mig till inkassering. Kanske faller det sig icke olägligt att inlösa den nu?

— En borgensförbindelse af mig! Det är ett fullkomligt misstag. Jag har aldrig undertecknat någon sådan.

— Mamma glömmer sig, sade han, sonen, med en uttrycksfull blick på modern, sedan han hastigt granskat namnunderskriften. — Mamma glömmer, att mamma tecknat sitt namn som borgen å en af bror utfärdad revers. Denna revers är nu förfallen, och det återstår ingenting annat än att infria den. Bäst är att skrifva en anvisning å beloppet på den bank, där mamma har sina medel deponerade, så rangeras saken lättast.

Så skedde, och mannen gick.

Han granskade det inlösta papperet mycket noga och räckte det därpå tyst till modern. Deras ögon möttes, och han läste den ångestfulla fråga, som låg i hennes blick.

— Förfalskadt? hviskade hon.

— Ja, svarade han dystert.

— Af honom?

— Ja.

— Store Gud!

Och hon gömde ansiktet i händerna och grät.

Han steg upp och gick några slag fram och åter, bekämpande sina egna upprörda känslor. Så stannade han framför modern och betraktade under tystnad hennes sorg.

"Skulle nu hennes ömhet för brodern upphöra? Insåg hon nu, att han var en förlorad son, och var det därför hon grät?"

— Hvem kan hafva förledt honom till detta? kom det plötsligt öfver hennes läppar.

— Förledt! — Var då hennes kärlek utan gräns, eftersom hon ännu sökte efter någon att ställa mellan den brottslige och brottet, någon att skjuta skulden på?

— Brodern var således ännu hennes son, hennes skötebarn.

— Stackars gosse! fortfor hon och såg upp från sina tårar. — När han kunnat göra något sådant, har han helt säkert lidit nöd. Jag vill hjälpa honom med de peningar jag ännu har här hemma.

Han log bittert. Hon hade således i denna stund ingen tanke öfrig för honom, den hemmavarande! Hon hade således redan glömt, att hon numera endast hade hans hjälp att lita sig till, sedan den andre nyss gjort henne utfattig, glömt att hon var bedragen, glömt själfva brottet, och detta allt för sin gåtfulla kärlek till en förlorad son! — Eller låg just häri kärlekens mystér, hjärtats hemlighet, att för den, för hvars skull det mest lidit och blödt, för den äger det också de fullaste slagen? — —

Nyt fra Danmark.

Otte Drenge. Skomager L. P. Nielsen, Hjertebjerg paa Møen, hvis Hustru fornylig har født den 8. Dreng, har fra Kong Frederik faaet tilstillet en Daabsgave paa 20 Kr.

Hængt og brændt. Et Hus paa Terslev Mark ved Haslev er nedbrændt. Ejeren, Chr. Petersen, indebrændte; han havde hængt sig oppe paa Loftet, efter at have stukket Ild paa Huset.

Amagerbanen. Fuldførelsen af Stationsbygningerne paa Amagerbanen er bleven sinket af Bygningsinnedkerkonflikten, og Arbejdet var nu helt gaaet i Staa. Nu har en Del Smaamestre slaaet sig sammen for at fuldføre Arbejdet, hvorefter man venter at være færdig i Løbet af 3 Uger, saa Banen kan blive aabnet.

En Forlovelse? Kejser Vilhelm, Kejserinden og en Søn, Prins Adelbert, besøgte den danske Kongefamilie i Begyndelsen af Juli. Danske Blade meddeler Rygter om, at der under Opholdet vilde blive deklareret Forlovelse mellem den danske Konges yngste Datter, Prinsesse Thyra, og den tyske Prins. Amerikanske Blade har allerede for et Par Uger siden meddelt Rygtet.

Døden gjør allelige. Kirkeinspektionen i Korsør har bestemt, at der fremtidig vil blive ringet gratis med Kirkeklokkerne ved Begravelser paa Korsør Kirkegaard. Ligeledes har Kirkeinspektionen under Overvejelse at ophæve den nu bestaaende Klassificering af Jord paa Kirkegaarden. Hidtil har man havt fire forskjellige Takster for Gravsteder. Vedtages Forslaget, bortfalder ogsaa denne Forskjel.

En nærgaaende Skyttepumpe. Motorskonnert „Peter" af Mariager, paa Rejse fra Frederikssund til Mariager blev i Kattegat overfaldet af mange svære Byger, hvoraf den ene ledsagedes af en Skyttpumpe. Skyttpumpen var bleven observeret af Mandskabet, der var i fuld Gang med at faa Sejlene bjerget, da den med fuld Fart kom imødende tæt forbi Skibet og lige fik fat i Storsejlet, som den flængede fra øverst til nederst, saa at det blev ubrugeligt. Motoren blev derefter at i Gang, og Skibet ankom samme Aften til Mariager Fjord i god Behold.

De danske Jernbanebilletter vil i Løbet af denne Maaned blive prydet med Avertissementer, til hvilken Pladsen paa Billetterne udlejes af Trafikministeriet i velgjørende Øjemed. Der herfter i den Anledning i disse Dage stor Travlhed paa Billettrykkeriet, hvor der tillige trykkes Ekstrabilletter Anledning af den forestaaende Ferie, der medfører et umaadeligt Forbrug af Billetter. I denne Forbindelse fortjener det at nævnes, at en lille Stab paa 20 unge Piger besørget hele Arbejdet ved Trykningen af disse smaa brune, grønne og røde Papstykker.

En ubehagelig Spaadom. Vejrprofeter paastaar, at Sommeren 1907 vil blive af samme Karakter for Landbruget som Sommeren 1860. I den Anledning har en af Landbrugets Veteraner, der 1860 drev en større Gaard i Vend Syssel, fortalt om Vejret sidstnævnte Aar. Han ytrede om Sommeren 1860, at den var usædvanlig ondartet. Den var, hvad Nedbøren angaar, værre end Sommeren 1891 Mange Steder i Jylland fik man kun en Brøkdel af Afgrøden bjerget Mange Landmænd maatte kjøre den sidste Høst ind paa Slæder i December og Januar Maaned! Efter tr. Døgns uafbrudt Regn stod det klare Vand over lavtliggende Agre i en Højde af indtil Baandene paa Regne, der var rejste i Hob.

Foreløbig har Juni Maaned være ualmindelig vaad. Statskonsulent R. Hansen i Lyngby har meddelt, at det har regnet i de 14. af Juni Maaneds første 22 Dage. I den sidste Tid er der faldet 70 Milimeter Regn medens det normale for hele Juni Maaned er 50 Millimeter. Og der er faldet mere Regn siden.

State: Ohio, Staden Toledo, } ss
Lucas County.

Frank J. Cheney svär att han är den äldre delegaren i firman F. J. Cheney & Co., som har affär i staden Toledo, nämnda county och stat, och att samma firma vill betala en summe af **hundrade dollars** för hvart enda fall af katarrh som icke kan botas vid bruket af Hall's Catarrh Cure.

Frank J. Cheney.

Bevittnat för mig och underskrivit i min närvaro den 6te December 1886.

Seal. A. W. Gleason, Notarius Publicus.

Hall's Catarrh Cure tages invärtes och verkar direkt på blodet och slemhinnorna i systemet. Skrif efter intyg, gratis.
F. J. Cheney & Co., Toledo, O
Säljes hos alla apotekare, 75c.
Hall's Family Pills äro de bästa.

Husleje gaar op. De kjøbenhavnske Grundejere er bleven enige om at sætte Lejen for smaa Lejligheder op med 10 Procent.

De smaa Løjtnanter. Sekondløjtnant Poulsen, en af den aalborgensiske Skovbakke-Affæres Officerer, er nu bleven „fritaget for Resten af sin Tjenestetid," som det officielt hedder, og en anden la Cour, hjemsendtes 10. Juni.

Til Island med Kongen. Admiral Richelieu og Etatsraad Andersen, Direktører henholdsvis for Det forenede Dampskibsselskab og Østasiatisk Kompagni, er indbudt til at ledsage Kongen paa Islandsrejsen ombord paa „Birma".

43 Hajardspillere Kjøbenhavn er bleven mulkterede fordi de havde spillet i en Bule i en af Vesterbros Sidegader. En Aften blev en af Spillerne fraroved 800 Kr., hvilket meldtes til Politiet, og saa kom hele Sagen for Kriminalretten.

En Socialistbank vil muligt blive oprettet i Kjøbenhavn in den lang Tid. Hidtil har de socialistiske Fagforeninger og Institutioner spredt deres Midler i forskjellige Banker, men nu er der stærk Stemning for, at man skal oprette sig eget Pengeinstitut.

Theori og Praksis For nogle Aar siden, da de større Hovedstads- og Provinsblade begyndte at anskaffe Sættemaskiner, var den socialdemokratiske Presse frygtelig forbitret over, at „Brødet skulde tages ud af Munden paa Arbejderne osv. Nu oplyser „Typograf-Tidende", at „Social Demokraten" i Kjøbenhavn, Partiets Hovedorgan, har anskaffet 4 Linotype Sættemaskiner.

Fhv. Regimentsmusiker Larsen i Aalborg, der blev afskediget af Hæren paa Grund af den meget omtalte Officersskandale, har modtaget et Engagements-Tilbud fra Odense Folketheater, og han overtager Dirigentposten i dette Etablissement fra 1. Oktober. Gagen er et Par Tusinde Kr. om Aaret. Hr. Larsen kunde efter Affæren ikke faa Engagement i det Aalborg-Koncertlokale, hvor han har dirigeret de sidste Vintre.

En rask ung Pige. I det engelske Blad „Yorkshire Post" fortæller en Korrespondent, at en af de engelske Journalister paa deres Danmarksbesøg for nylig i en afsidesliggende Landsby standsede ved Synet af en dejlig, frisk, rød og hvid Bondepige og sagde til sin Sidemand paa Engelsk:

„Dersom jeg kunde Dansk, skulde jeg fortælle hende, at hun var den smukkeste Pige, der har levet siden Knud den Stores Dage."

Straks svarede Bondepigen:

„You can tell me that far better in English, I shall understand."

En farlig Gjæstgiver. En Gjæstgiver i Korinth paa Fyn blev forleden Aften vred paa sin Karl, fordi denne gjorde Kur til Jomfruen i Køkkenet. Efter at Gjæstgiveren først havde forsøgt ved Magt at „smide" Karlen ud, greb han en Jibrager, men da denne heller ikke formaede at gjøre det rette Indtryk paa Karlen, hentede Gjæstgiveren en Salonbøsse, med hvilken han affyrede to Stud med Karlen — naturligvis ikke for at ramme ham, men for at skræmme ham. Oven paa denne Salut forlod Karlen sin Plads; Gjæstgiveren nægtede at betale ham Løn, og nu ender det med Rettergang.

Prætorius i Tunis. Om Vekselerer Prætorius, der var Medindehaver af Vekselbanken i Kjøbenhavn, og som for ca. 9 Maaneder siden pludselig rejste ud af Landet, efterladende sig en betydeligGjæld,er der kommen Efterretninger, hvoraf det fremgaar, at han for omtrent 7 Maaneder siden kom til Tunis, hvor han kaldte sig Harris og vidste at skaffe sig Adgang i de mest ansete europæiske Kredse. Han holdt en Stald med kostbare Ridehester, holdt stort Tjenerskab, gav Fester, optraadte i kostbare Dragter og gjorde stor Lykke. En ung og rig amerikansk Enke, som med sine to Børn boede i Tunis, blev aldeles bedaaret af ham, og han benyttede Lejligheden, lovede Ægteskab og fralokkede hende betydelige Pengesummer. Men da Giftermaalet omsidder skulde fuldbyrdes, forsvandt han spurløst, og ingen har Anelse om, hvor han er rejst hen. Det er ikke alene Enken, han har bedraget, ogsaa andre rige Folk har han laant Penge af, og hans efterladte Gjæld løber op til over 100,000 Kr.

Forfalskning af Postanvisninger. Postbud Hugo Frederiksen paa Kjøbenhavns Jernbane-Postkontor er bleven anholdt, mistænkt for at have underskrevet Postanvisninger med falsk Navn og derefter hævet Beløbet. Der var tidligere indløbet Anmeldelser om, at afsendte Postanvisninger ikke var indtrufne til Bestemmelsesstedet, og Sagen blev da overgivet Politiet til Undersøgelse. Opdagelsesbetjent Schou fik efterhaanden en saa stærk Mistanke til Frederiksen, at han efter en længere Afhøring lod ham anholde Torsdag Aften. Men Frederiksen nægter sig dog stadig skyldig.

En ny Løjtnant-Skandale. I Kjøbenhavn tales i disse Dage meget om en Skandale, som et Par unge Sekondløjtnanter paa Artillerikasernen i Strandgade, Polack og Wegener, har anstillet, og som, ligesom Affæren i Aalborg forleden, synes at skulle komme til at gaa ud over en Underofficer. De to Løjtnanter havde en Aften faaet et Par Fruentimmer fra Gaden med sig op paa deres Værelse i Kasernen hvor de fik dem til at iføre sig Løjtnantsuniformer og derefter anstillede et frygteligt Bakkanal med dem, med Raaben og Skrigen, som kunde høres over hele Kasernen. De inviterede den vagthavende Sergeant med op til Soldet, og det var muligt af Anger over denne Nedladenhed at Løjtnant Polack nogle Dage efter meldte Sergeanten, hvis Navn er Mortensen, for at være mødt beruset i Tjenesten. Beskyldningen var efter alt hvad der foreligger aldeles falsk, men den vagthavende Premierløjtnant skjældte den Sergeanten ud som en Hund og befalede ham at stille sig op midt i Kasernegaarden, uden at maatte tiltale et Menneske. Dette Tilbold overtraadte Sergeanten da en af hans Kamerater talte til ham, og Premierløjtnanten meldte da Sergeanten, ikke for at være mødt beruset i Tjenesten, men for Ulydighed, og en Krigsret idømte ham 6 Dages Arrest. Der er dog en Mulighed for, at Sagen vil blive taget op for en anden Krigsret, og at Løjtnanterne vil blive udstødt af Hæren for at have krænket Uniformens Ære ved at lade de to Fruentimmer iføre sig den. Alle tre implicerede Løjtnanter siges at være meget ilde lidt af deres Undergivne.

Unge Sekondløjtnanter har i flere Tilfælde udmærket sig ved en saa gadedrengeagtig Opførsel, at Standen er ved at blive berygtet, og i adskillige Blade er der fremsat en Tanke om at ophæve Institutionen. Sekondløjtnanterne er som Regel ganske unge, aldeles umodne Mennesker, der avancerer fra Underkorporaler, som er de faste Underofficerers Undermænd, til Officersrang, og dette Avancement stiger dem i denGrad til Hovedet, at de aldeles taber Besindelsen og al Sans for hvad der er sømmeligt for dem som Officerer og Mennesker, ikke mindst i deres Optræden overfor deres tidligere Overordnede Underofficererne.

KVINNOR MED PRETENTIÖNER

betrakta Paxtine Toilet Antiseptic som en nödvändighet för deras personliga välbefinnande och till lokal behandling af kvinnoåkommor. Det besitter ovanlig rensningsförmåga, är bakteriedödande och har läkande egenskaper, när det användes till att fukta inflammerade och katarrartade förekomster i hinväfnaderna, såsom katarr i näsan och underlifvet.

Mrs. J. W. Cook, West Superior, Wis., skrifver: "Jag skulle önska att hvar kvinna, som besväras af de för hennes kön säregna åkommorna, ville försöka lokal behandling med Paxtine ToiletAntiseptic. Jag var själf plågad af ovanlig matthet och fann ingen linring förrän jag tog till Paxtine. De renande och läkande egenskaperna af detta Antiseptic äro helt enkelt förvånande, och till och med om en ask kostade $5.00, ville jag icke undvara det."

Paxtine är beredt efter ett förträffligt recept af en framstående Boston läkare, som har användt det i många år i sin enskilda praktik till att bota synnerligen hårdnackade fall af inflammeriska och katarriska förekomster i cellväfnaderna rundt om i kroppen, och det användes mer och mer af läkare, dentister och sjuksköterskor som det grundligast renande och läkande antiseptic. Det borde finnas på hvarje kvinnas toiletbord.

Kvinnor, som en gång försökt Paxtine, äro aldrig utan det. 50c hos apotekare. För prof tillskrif The R. Paxton Co., Boston, Mass.